

NUTTIGE WATERPLANTEN.

Een klein verschil van klimaat kan eene cultuur op groote schaal mogelijk maken van gewassen, die elders niet of slechts met moeite voortkomen.

Zoo vindt men in het zuiden en in het midden van Frankrijk een drietal waterplanten, die bij ons als zeldzaamheden en bij voorkeur als kasplanten gekweekt worden, doch wier cultuur daár aanbevolen wordt, om anders waardelooze watervlakten nuttig te gebruiken.

Ik bedoel de Waternoot, den Lotus en den Aponogeton. De eerste leeft ook in ons klimaat, en gold vroeger zelfs als inlandsch; haar naam is *Trapa natans*. De *Aponogeton distachyum* is een welriekend gewas, dat bij ons des zomers buiten groeit, doch des winters in eene kas moet worden gehouden. De Lotus of Nelumbium, behoort tot de familie der waterplompen en pleegt bij ons in de warmste kassen, b. v. de Victoria-kas, gekweekt te worden.

De waternoten of water-kastanjes hebben een soort van drijvende bladeren met eigenaardig gezwollen bladsteel, en brengen groote harde met twee of vier stekels gewapende vruchten voort; die eetbaar zijn, en dan ook, waar zij voorkomen, ingezameld plegen te worden. Dit is vermoedelijk de reden, waarom zij in ons land uitgestorven of liever uitgeroeid zijn. Zij komen ook in China voor, en worden daar zeer in het groot verzameld, en, om de oogst voor het volgend jaar te verkrijgen, in de moerassen ook weer gezaaid. De vruchten smaken als hazelnooten en zijn zeer voedzaam.

De lotus van den Nijl, de bekende plant der oude Egyptische monumenten, is een der fraaiste waterplanten. Haar bladen en bloemen worden op lange stelen boven het water gedragen. In Japan worden zoowel de wortelstokken als de zaden als voedsel gebruikt; beide zijn rijk aan zetmeel. De wortelstokken worden gekookt of gebakken gegeten en smaken als selderij; ook worden zij gedroogd en tot poeder gewreven om voor de bereiding van soep te dienen.

Ook de *Aponogeton*, met lang gesteelde drijvende bladeren en bloemtrossen met kleine bloempjes in de oksels van helder witte

schutbladen, is voorzien van knolvormige wortelstokken, die rijk aan zetmeel zijn en een goed voedsel voor het vee opleveren.

De cultuur van deze gewassen wordt thans voor het zuiden en het midden van Frankrijk aanbevolen; op enkele plaatsen is zij reeds op uitgebreide schaal en met goeden uitslag toegepast.

(*La Nature.*)

D. V.